

ПРЕС КЛИПИНГ

15. мај 2013.

НАСЛОВИ

Држава стопира исплате непријављенима у јавном сектору;(стр.2)

"Путеви" највише дугују;(стр.3)

Путарима се дугује 8,7 милијарди динара;(стр.4)

Задужујемо се да бисмо се раздужили;(стр.6)

Грађевинари небитни Министарству финансија;(стр.8)

Банкрот ПИК-Бечеј у рукама банака;(стр.9)

Само Бугари више од нас раде на црно;(стр.10)

Финансијска дисциплина пут ка квалитетнијем лечењу;(стр.11)

Динкић: Поштовати Закон о ограничењу рокова плаћања;(стр.12)

До краја године измене Закона о раду и Закон о штрајку;(стр.13)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:433833-Drzava-stopira-isplate-neprijavljenima-u-javnom-sektoru>

Држава стопира исплате непријављенима у јавном сектору

С. БУЛАТОВИЋ

Почиње контрола редовности измирења обавеза јавног сектора, али се многе институције још нису пријавиле. Министарство финансија обуставиће плаћања корисницима који се нису регистровали

Министарство финансија обуставиће плаћања корисницима који се нису регистровали

ПРВИ рок јавном сектору за подмиривање рачуна привреди, по закону о редовности плаћања, истиче у четвртак. Са 15. мајем пролази и време у коме су сви буџетски корисници, директни и индиректни, морали да се пријаве у регистар Управе за трезор, како би Министарство финансија могло да контролише да ли своје рачуне на време намирују. То, међутим, до сада није учинила 41 институција. Министар Млађан Динкић дао је налог да им се стопирају сви трансфери из републичке касе, све док не почну редовно да обавештавају државу о свим преузетим обавезама и плаћањима.

Како незванично сазнајемо, међу корисницима који се клоне регистра су школе, домови здравља, јавна предузећа...

- Министарство је задужено за спровођење закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама и имамо проблема - рекао је у уторак министар Динкић. - Закон је ступио на снагу 31. марта и ми треба да контролишемо све буџетске кориснике, директне и индиректне. Да бисмо могли да их контролишемо, морамо да имамо њихову евиденцију. Добар део корисника, међутим, још се није пријавио и регистровао у систем. Зато сам дао налог да им се обуставе сва плаћања из буџета док се не пријаве.

Закон предвиђа да јавни сектор приватном наручену робу и услуге плаћа у року од 45 дана. Привреда међусобно може да уговора рок од 60 дана. Нова динамика, међутим, важи само за уговоре склопљене после 31. марта. Годинама гомилани дугови углавном нису решени.

ПЛАЋАМО РЕДОВНО- ГРАД Лозница од 1. априла у року од 45 дана измирује све обавезе - рекао је градоначелник Лознице Видоје Петровић. - Сви из јавног сектора Лознице су се регистровали у прописаном року. Спремни смо да испоштујемо нове рокове. У томе је важно планирање. Оно мора да се усклади са могућностима буџета. Јавни сектор мора да прихвати овај закон. Ми ни у претходниом периоду нисмо имали много проблема. Ажурно измирујемо обавезе. Ако и има заосталих дугова, они су минорни.

- За грађевинске фирме би био спас да им се врате стара потраживања - каже Горан Родић, стручњак у области грађевинарства. - Ови рокови важе за нове уговоре и послове, али њих је све мање.

Послодавци поручују да ће ефекте закона о редовности плаћања видети тек за неколико месеци.

- Пошто важе само за нове уговоре, закон и не може да важи ретроактивно, колико се рокови поштују, видећемо тек током лета и јесени - сматра Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца. - До тада ће се показати како функционише контрола. Највећи је проблем до сада био на локалном нивоу. Верујем да се зато многи корисници нису ни јавили Управи за трезор, јер би морали да доставе и податке о дуговањима.

ИНТЕРНА РЕВИЗИЈА

ДРЖАВНА ревизорска институција упозорава да корисници јавних средстава у Србији нису довољно развили систем интерне ревизије. Ревизори су лане контролисали како овај систем функционише на основу 144 извештаја, али се у чак 119 нису уверили да су институције развиле унутрашњу проверу.

- Контролисали смо 55 субјеката који имају обавезу да успоставе унутрашњу контролу - рекао је у уторак Радослав Сретеновић, председник ДРИ, на округлом столу о користима система финансијске контроле.

- Утврдили смо да је 17 урадило интерну ревизију, а 38 њих није. Она је неопходна како би се јавна средства трошила економично, ефикасно и у складу са прописима.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:433834-quotPuteviquot-najvise-duguju>

"Путеви" највише дугују

Т. С.

Обавезе државе према путарским предузећима премашиле осам милијарди динара

ДРЖАВА за изведене радове дугује путарским фирмама укупно 8,79 милијарди динара, открива, за "Новости", Велимир Илић, министар грађевинарства.

Од тога, како каже Илић, према званичним подацима, које су му доставили путари, Београд има обавезе од две милијарде динара према фирмама "МБ Миљковић" и "Београд пут". Даље, "Путеви Србије" имају дуговања од 2,7 милијарди динара, Министарство саобраћаја 960 милиона, Министарство за регионални развој има обавезе "тешке" 230 милиона, а локалне самоуправе дугују 1,9 милијарди динара. Фонд за капитална улагања Војводине дужан је путарима милијарду динара.

- Ово су само обавезе према путарима, а још прикупљамо податке колико се дугује целој грађевинској индустрији - каже Илић.

- Путарске фирме су пред колапсом, ово стање је неиздрживо и мора све да им се плати. Били су код мене на састанку, траже разговоре са представницима Владе Србије, да се ове нагомилане обавезе хитно регулишу.

Илић тврди да Министарство које води неимарима не дугује ни динар, чак су у "преплати" око 20 милиона евра, јер су за одређене послове уплаћени аванси, а радови још нису изведени.

И министар саобраћаја, Милутин Мркоњић, разговарао је у уторак са представницима Удружења послодаваца "Путар", који од државе очекују да коначно нађе решење и обезбеди новац за елементарно одржавање саобраћајница. Чак 80 одсто српских путева је у овом тренутку испод европског стандарда, што директно утиче на безбедност саобраћаја. Мркоњић каже да су захтеви путара оправдани и да за одржавање хитно мора да се обезбеди 16 милијарди динара. Једино решење, које ће заједнички предложити Влади Србије, је да се за

путеве из малопродајне цене бензина издваја 30 одсто. У супротном, путарским предузећима прети потпуна парализа, а најмање 10.000 радника остаће без посла.

НЕМА РУШЕЊА

АУТО-ПУТ Крагујевац - Баточина неће бити порушен, каже ресорни министар Велимир Илић. Нигде то у свету није забележено, па неће ни у Србији. Министарство грађевинарства је, наводи Илић, издало грађевинску дозволу за деоницу од око пет километара, која се тренутно гради. Деоница пута која је завршена добиће употребну дозволу када се отклоне примедбе Републичке ревизионе комисије.

- Један део пута нема грађевинску дозволу, јер није решено питање алтернативне саобраћајнице, која је неопходна оближњим сеоским домаћинствима - истиче Илић. - Ревизиона комисија сада све контролише и сигурно ће имати примедбе. Употребна дозвола неће бити издата док се све примедбе на завршеним деловима не отклоне. Мора све да се уклопи и у просторни план. Све ће бити дотерано, али рушења нема.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Putarima-se-duguje-87-milijardi-dinara.sr.html>

Интервју: Велимир Илић, министар грађевинарства и урбанизма

Путарима се дугује 8,7 милијарди динара

Приватизована предузећа неће плаћати конверзију права коришћења у својину на грађевинском земљишту, али ако му промене намену – порез ће бити жесток

Приходи путарских предузећа тренутно су око четири пута мањи него пре пет година. Од јавног сектора потражују око 8,7 милијарди динара. Највећи дужник је „Путеви Србије” са око 2,7 милијарди динара, а одмах иза њих је Београд са неплаћених две милијарде динара, колико приближно дугују и све остале локалне самоуправе заједно, каже за „Политику” Велимир Илић, министар грађевинарства и урбанизма.

– Радимо на томе да влада некако све то плати. Овај проблем морамо да решимо хитно. Осим ресорних министарстава укључена су министарства финансија и правде да бисмо решили проблеме око стечаја и тужби које су поднете у специјалном суду против власника. Суд им је под надзор ставио опрему. Имовину треба ослободити да би радници могли да раде. Вероватно ће бити спроведени и социјални програми, јер су многи отишли из тих фирми и остала је само администрација – објашњава Илић.

Како ћете им конкретно помоћи?

Некадашње гиганте су покуповали криминалци и направили дугове. Пошто их сви сада носимо на грбачи, видећемо да нека дуговања према држави отпишемо. Грађевинци траже да решимо и питање лиценци. Потпуно су у праву. Морамо повести рачуна коме додељујемо послове и тражити да буду изабране афирмисане фирме. Не треба увек инсистирати на најјефтинијој понуди, већ уважити чињеницу какву опрему има предузеће, колико људи запошљава. Морамо бити сигурни да ће посао бити обављен. И наравно морамо решити питање рада на црно. Инспекције ће појачати контролу.

Хоћете ли им на тендерима обезбедити бољи третман у односу на странце?

Банке неће да им дају гаранције ни за један посао.

Морамо их ослободити дугова и ставити на ноге како би саме могле да добију послове.

Грађевинарство бележи пад од око 25,7 одсто. Инвестиција нема, а и они који би да улажу не могу да добију грађевинске дозволе. Када ће бити завршене измене закона о планирању и изградњи?

Закон је скоро готов. Постоји само неколико питања политичке природе, која треба да рашчистимо на политичком састанку владајуће коалиције. Морамо да одлучимо да ли ће приватизована предузећа плаћати конверзију права коришћења у својину на грађевинском земљишту.

С каквим ставом ћете изаћи пред коалиционе партнере?

Став министарства јесте да буде укинута конверзија и да се плати кроз порез. Они који промене намену земљишта и уместо фабрике саграде станове и стекну неку вредност, биће накнадно опорезовани по стопама које ће бити изузетно велике. У неким земљама порез на екстрапрофит износи 80 одсто. Не можете да купите имање за 100.000 евра, а продате га за 300 милиона евра, што је био случај у Новом Саду, и да не платите порез на то.

Шта ћете конкретно урадити на плану скраћења времена, појефтињењу и поједностављењу процедура при издавању грађевинских дозвола?

Издавање дозволе биће бесплатно у старту. Накнаду за уређење грађевинског земљишта инвеститори ће плаћати на крају и биће им обрачуната кроз улагања која су имали у инфраструктуру. Никакве таксе и остало не долазе у обзир. Сада ће инвеститори плаћати само оно што је стварно уложено за прикључке на водовод, струју. Општине и градови добили су порез на имовину као приход од кога развијају инфраструктуру.

Да ли ће се законом дефинисати како ће се обрачунавати та улагања у инфраструктуру?

Мораћемо то да прецизирамо. Али и то је политичко питање око кога ћемо морати да се договоримо на састанку коалиције и да уградимо у закон.

Али у овој области постоји још један проблем. Имамо 20.000 нерешених имовинских спорова. Они понекад трају пет до десет година и ми не можемо да издамо дозволе за поједине локације. Не вреди нам канцеларија за брзе одговоре, не вреди нам ништа ако се око неке локације води судски спор.

Хоће ли бити укинута сагласност јавних предузећа?

Мислим да је то сувишно. Ако је објекат који се гради усклађен са просторним, генералним и детаљним планом – сагласност није потребна, јер је већ добијена.

За колико ће бити скраћено време за добијање дозвола?

Ако се инвеститор уклапа у план и ако нема одступања –дозволу ће моћи да добије за седам дана. Локална администрација, односно њихов урбанизам је проблем, јер тамо раде људи који су навикли да држе предмете у фиоци по неколико месеци. Без обзира какве ми законе доносимо они раде по своме. И код катастарске легализације општине су затајиле. Из не знам којих разлога одбијају да проследе податке катастру. Шта чекају? Мрзи их да пребаце документацију?

Можете ли кроз закон да их натерате да буду ажурнији?

Не можемо да подносимо кривичне пријаве. Једино кроз управни поступак и контролу. Они то знају и користе. И упорно терају по своме. Полако. Један по један предмет.

Илић: Нисам против Дробњака

Министар грађевине и урбанизма Велимир Илић изјавио је јуче да уколико на Влади Србије буде гласање о смени директора „Путева Србије” Зорана Дробњака, он нема разлога да гласа за ту смену, јер је са Дробњаком имао добру сарадњу и није имао проблема, али је рекао и да то министарство сада ништа не ради са „Путевима Србије”.

Упитан о томе да ли сматра да Дробњак добро ради, Илић је рекао да „није улазио у ту проблематику” и да већ шест година није имао никаквих контаката са „Путевима Србије”.

Он је навео да не зна у чему је проблем, и да је за то предузеће везано Министарство саобраћаја, те да треба видети у чему је проблем и затим га решити. **ТаЊуг**
Маријана Авакумовић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Zaduzujemo-se-da-bismo-se-razduzili.sr.html>

Задужујемо се да бисмо се раздужили

Министарство финансија саопштило да су јавне обавезе на крају априла смањене на 19,08 милијарди евра или на 56,1 одсто БДП-а

ЈАВНИ ДУГ СРБИЈЕ

31. 12. 2011.
14,7 милијарди евра
48,7% БДП
31. 12. 2012.
17,6 милијарди евра
61,5% БДП
31. 3. 2013.
19,39 милијарди евра
57,7% БДП
30. 4. 2013.
19,08 милијарди евра
56,1% БДП

Све више се задужујемо, али нам је зато све мањи јавни дуг. Звучи контрадикторно, али чини се да је тако. Бар према тумачењу Министарства финансија. Они су, наиме, за викенд саопштили да је јавни дуг у априлу смањен за 309 милиона евра. Као резултат раздуживања државе, учешће јавног дуга у бруто домаћем производу (БДП) пало је на 56,1 одсто.

– Јавни дуг на крају априла износио је 19,08 милијарди евра и био је за 309 милиона евра мањи у односу на претходни месец – наведено је у саопштењу тог министарства.

Подсећања ради пре месец дана дуг је био 19,39 милијарди евра, што је тада било 57,7 одсто БДП-а. Зенит задуживања, мерено према учешћу у БДП-у, достигнут је крајем прошле године када је тај однос био 61,5 одсто, а укупна задуженост државе је била 17,6 милијарди евра. Последњег дана 2011. године, према званичним подацима дуг је износио 14,7 милијарди евра, што је износило 48,7 одсто свега онога што је у држави створено те године. Било које време да се узме за пресек стања јасно је да је јавну дуг знатно изнад границе утврђене законом од 45 одсто БДП-а и да брзо расте.

И на први поглед је јасно да се држава за годину и четири месеца задужила 4,3 милијарде евра.

Милојко Арсић, професор на Економском факултету у Београду, каже да последње оцене Министарства финансија заправо потцењују учешће јавног дуга у БДП-у и да се зато морају примити с резервом.

– Код нас се учешће јавног дуга у БДП-у мери на погрешан начин који је различит од међународне методологије која подразумева да се у обзир узме остварени БДП у претходна четири квартала. У овом тренутку то би значило да се рачуна БДП из првог квартала ове године и из последња три прошле године. Супротно томе домаћа методологија укључује у БДП и будући раст који се не мора догодити. Рачуница Министарства финансија је изведена на основу пројекције за први квартал и наредна три. По овој методологији јавни дуг се пореди са већим, а не оствареним БДП-ом. У овом случају се, на пример, рачуна планирана инфлација која може али и не мора да буде толика. Само на крају године се, по домаћој методологији, добија тачна слика и тада се домаћи и страни начини израчунавања по резултату поклапају – објашњава Арсић.

Он подсећа да је почетком прошле године Фискални савет предложио прелазак на међународну методологију, али то није учињено јер је оцењено да би се такав потез окарактерисао као „штеловање” пред изборе.

По Арсићу и саопштење Министарства финансија о томе да смо изашли из рецесије чиста је манипулација.

– Ми статистички нисмо изашли из рецесије, јер по међународним конвенцијама потребно је да БДП расте узастопно у два квартала да би се тако нешто могло рећи. Ми, међутим, имамо раст само у једном кварталу. Извесно је да ће га бити и у другом, али то није довољно да се утиче на основни проблем, а то је да се заустави пад незапослености. Јер, само у неколико сектора, као што су аутомобилска и хемијска индустрија и пољопривреда, расте запосленост. Остали су у рецесији. То што ће „Фијат” запослити 4.000 људи на укупну запосленост не значи много – каже овај стручњак.

Министарство финансија саопштило је да се Србија у априлу раздужила првенствено захваљујући превременој отплати половине дуга према Лондонском клубу поверилаца, чиме је извршена једна од најбољих операција реструктурирања државног дуга још од 2006, када је, такође на иницијативу министра Динкића, превремено отплаћен велики део дуга према Светској банци.

До раздуживања у априлу дошло је и на домаћем финансијском тржишту, где је отплаћено 39 милијарди динара дуга по основу раније емитованих хартија од вредности. Раздуживање Србије допринело је даљем паду каматних стопа и расту поверења у државне обвезнице, како на домаћем тако и на међународном тржишту капитала.

Мирослав Здравковић, уредник сајта макроекономија.орг има извесну дозу подозрења када су у питању камате код зајмова Лондонског клуба и да оне, по његовом мишљењу, нису највише.

– На домаћем тржишту задужени смо 270 милијарди динара по каматама које су два и три пута веће од поменутих. У сваком случају задуживање је у блиској прошлости било велико, а цену ћемо платити у годинама које долазе – каже Здравковић.

Он подсећа да је садашња влада повећала дуг за 3,9 милијарди евра у 250 дана трајања, што је дневни пораст од 15,67 милиона евра или по 181 евро у секунди. Пошто се у непуних годину дана трајања приближила четворогодишњој вредности раста дуга, уколико би трајала 1.470 дана, и наставила да се задужује истим темпом, јавни дуг би био повећан за 23 милијарде евра, на износ од 38,5 милијарди евра на истеку мандата – наводи Здравковић.

Ј. Рабреновић

http://www.danas.rs/danasrs/dijalog/gradjevinari_nebitni_ministarstvu_finansija.46.html?news_id=260677

Да ли је Србија требало превремено да враћа дуг страним банкама

Грађевинари небитни Министарству финансија

ЛИЧНИ СТАВ

АУТОР: АЛЕКСАНДАР Н. ДЕНДА

Председник Синдиката радника грађевинарства Душко Вуковић рекао је да је држава тренутно дужна грађевинарима између 600 милиона и милијарду евра и да су грађевинске фирме морале да се задужују по веома високим каматама, због чега је сада велики број њих пред стечајем.

Влада Србије усвојила је предлог Млађана Динкића, министра финансија и привреде, да се крајем априла превремено отплати половина преосталог дуга Лондонском клубу поверилаца, што уз отплату редовне рате доприноси смањењу дуга за 435,8 милиона долара. Превременим раздуживањем државе биће остварена уштеда у овогодишњем буџету у износу од 1,1 милијарде динара, а значајне уштеде биће остварене и у наредним годинама, јер ће бити потребна мања издвајања за отплату камата.

Наградно питање: Колики би био укупни ефекат 400 милиона УСД да је одмах враћен део дуга грађевинарима? Мање или више од 1, 2, 3 или 4 милијарде динара? Тачан одговор је 4, сви који су заокружили овај одговор добијају стални радни однос у министарству финансија. Кренимо редом: Да је држава исплатила грађевинарима 400 милиона УСД, те фирме би исплатиле 72.000 сопствених радника, радници би платили струју, воду, грејање, инфостан, рате за кредите и купили што шта за 280.000 чланова породице. Грађевинска предузећа би тако исплатила своје добављаче грађевинског материјала, горива и свега осталог, вратила кредите банкама.

Коме смо ми то раније вратили дуг: светским комерцијалним банкама међу којима су Цреду Агрицоле, Социете Генерал, можда и Банка Интеса (ако је и и даље акцијски повезана са Цреду

Агриколе). Било би и коначно лепо да Народна банка Србије објави и имена „повезаних лица“ којима је дозвољено да своја потраживања замене у еуро бондове да видимо кога смо то од „наших“ пре времена частили, а да нису грађевинари. На крају, превременом отплатом губи се смисао репрограмирања дуга, било је још много других прилика да се та средства профитабилније искористе, па аргумент о уштеди 1,1 милијарде динара у буџету апсолутно не пије воду.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/bankrot-pik-becej-u-rukama-banaka>

Банкрот ПИК-Бечеј у рукама банака

Иако највећи повериоци банке нису заинтересовани за стратешко партнерство, Привредни суд у Новом Саду одложио је за 10. јул ново рочиште поводом Плана реорганизације ПИК-а Бечеј у стечају.

Тиме је некадашњем гиганту војвођанског агрокомплекса, који и у последње две године, откако је у стечају, послује позитивно, омогућено да се додатно консолидује и у сарадњи с државом, конкретно ресорним Министарством пољопривреде, изнађе дугорочно решење за излазак из стечаја. Држава је, наиме, заинтересована да нађе стратешког партнера за ПИК Бечеј, који би преузео дуг комбината и постао већински власник.

– Добили смо додатно драгоцено време да објаснимо банкарима, који су најтврђи у прихватању Плана реорганизације, да банкрот комбината није решење ни за њих, ни за нас. Покушаћемо да заједно направимо програм њихових потраживања, пошто остали комерцијални повериоци подржавају понуђени План реорганизације и сарађују с комбинатом – задовољан је одлагањем рочишта стечајни управник ПИК-а Бечеј у стечају Павел Северињи.

Много је аргумената за превазилажење нагомиланих проблема у ПИК-у Бечеј, којих је било и пре приватизације 2007. године, али су се они за четири године до увођења стечаја финансијски удвостручили и сада дугови износе око 53 милиона евра.

– Показали смо у последње две године да домаћинским пословањем можемо опстати и без кредита. Биљну производњу реализујемо на око 8.000 хектара, углавном првокласне земље, од чега је 4.500 хектара под системом за наводњавање, а на око 40 одсто плодних ораница производимо семенску робу свих ратарских култура, чиме смо најкомплетнији комбинат за семенску производњу. Паралелно с ратарством, на око хиљаду хектара организујемо повртарску производњу и тако обезбеђујемо квалитетну сировину за једну од највећих и најновијих фабрика за прераду поврћа – навео је Северињи. – За разлику од многих других комбината, одржали смо сточарство. На годишњем нивоу одгајимо 100.000 свиња товљеника, а нешто више од 1.500 музних крава у годишњем циклусу обезбеђује производњу од 11 милиона литара млека и по томе смо други у Србији.

Не сме се никако заброавити да ПИК има највећи систем за наводњавање на једном месту, најкомплетнији је комбинат за семенску производњу што је од стратешког значаја за једну земљу, у њему је концентрисана огромна производња свињског меса и млека што је све важно за прехранбену сигурност сваке земље.

Свему ваља додати да ПИК Бечеј има око 1.500 радника и, мада примају минималац, то се и те како осети и у општинском буџету и у трговинској размени широм града. Када „пиковци“ приме плате, Бечеј на неколико дана живне. Нађе ли се одговарајући стратешки партнер за ПИК Бечеј, све би се, уз одговорно пословање, брзо вратило на своје место и новим инвестицијама омогућила би се нова производња и већа запосленост, што би донело и профит.

В. Јанков

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/samo-bugari-vise-od-nas-rade-na-crno>

Само Бугари више од нас раде на црно

Сива економија у Србији, по последњим подацима, достиже око 30 одсто бруто домаћег производа, што је око 15 посто више него у већини других земаља региона, показали су резултати студије коју су спровели УСАИД и Фондација за развој економске науке (ФРЕН).

– Сива економија у Србији опала је с 33,2 одсто у 2001. години на 30,1 одсто БДП-а – рекао је један од аутора студије и члан ФРЕН-а Саша Ранђеловић на представљању студије пред посланицима Скупштине Србије, и додао да резултати показују да је сива економија у Србији опадала током периода економског раста, а да је потом од почетка економске кризе остала готово непромењена. – Од 11 земаља региона од 2000. до 2010. године само је Бугарска имала већи обим „сиве„ економије од Србије, посматрано у проценту БДП-а, док је Румунија била на приближно истом нивоу.

– Остварив циљ за Србију био би да смањи сиву економију на ниво просека земаља Централне и Источне Европе у року од три до пет година, а да на ниво ЕУ дође за седам до десет година – рекао је Ранђеловић, напомињући да је у развијеним земљама сива економија 15 до 16 одсто БДП-а.

Потенцијални додатни јавни приходи који би се могли остварити смањењем сиве економије у Србији процењују се на 0,8 до 1,1 одсто БДП-а у средњем року, односно на око два одсто у дугом року, показали су резултати студије.

– По резултатима Анкете о условима пословања предузећа, на основу мишљења испитаника о укључености сопственог предузећа у сиву економију, око 28 одсто привредних субјеката у Србији бави се њоме, и то су предузећа и предузетници који имају неформално запослене или који плаћања обављају готовински – рекао је Ранђеловић. – Показало се да су предузетници, младе фирме, привредни субјекти у грађевинарству и они са седиштем у централној Србији склонији активностима сиве економије од осталих.

– Тако је учешће „сиве„ економије у грађевинарству 43 одсто, пољопривреди 34 одсто, угоститељству и саобраћају 33 одсто – рекао је Ранђеловић, и додао да су предузећа с пет до 19 запослених и она с 250 и више запослених склонија сивој економији од других. – Ради свођења „сиве„ економије у прихватљиве оквире потребно је синхронизовано и брзо применити мере из четири области – фискалне политике, пре свега смањење фискалног оптерећења рада, из домена тржишта рада, затим мере за смањење готовинских плаћања и подстицање безготовинског плаћања, као и за побољшање услова пословања.

Председница скупштинског Одбора за финансије Весна Ковач истакла је да сива економија разара супстанцу сваке државе, а њено сузбијање услов је да се одређена земља легитимише као држава владавине права. Она је нагласила да је у претходном периоду учињен значајан

напредак у јачању финансијског оквира земље и развија се слободно деловање тржишних снага, али су потребни даљи напори за реструктурирање привреде, јачање конкуренције и унапређење продуктивности рада.

Пошто је на представљању студије било свега десетак посланика, на питање о томе, Весна Ковач је рекла да је и сама била изненађена малим бројем посланика, „али да се то може објаснити чињеницом да данас нема заседања, и да многи посланици нису из Београда,„

Е. Дн.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/finansijska-disciplina-put-ka-kvalitetnijem-lecenju>

Финансијска дисциплина пут ка квалитетнијем лечењу

Кључне и суштинске реформе здравственог осигурања у Србији тек предстоје. Наиме, за наш здравствени систем може се казати да је уређен, али то не значи да га не треба даље уређивати, у смислу финансијске дисциплине свих привредних и друштвених субјеката у плаћању доприноса који је главни извор пуњења здравствене касе, у чему се јављају проблеми већ годинама.

Од 1994. године до данас стопа доприноса за обавезно здравствено осигурање четири пута је мењана: од 1994–1996. године износила је 20,2 одсто, од 1996–2001. – 16,2 одсто, од 2001–2004. – 11,9 одсто и од 2004. до данас 12,3 одсто. У истом периоду су трошкови за лекове на рецепт порасли од приближно 187 милиона евра 2006. године на 350 милиона евра у 2011. У укупним приходима Фонда у периоду 2008–2012. најзначајнији су приходи од доприноса за здравствено осигурање (око 70 одсто) и трансфери од других организација обавезног социјалног осигурања (око 28 одсто). Уочава се да укупни приходи расту у номиналном износу, док је износ у еврима исказан у 2012. години приближно на нивоу 2009. године.

Како кажу у Фонду, у условима када се из године у годину бележе осцилације реалних прихода у еврима, изузетно је тешко ниво здравственог осигурања, посебно здравствене заштите, одржати у обиму и врсти како је то законом дефинисано. По подацима Пореске управе, укупни ненаплаћени доприноси за здравствено осигурање на дан 31. децембра 2012. износе више од 148,7 милијарди динара, од чега је више од 70,6 милијарди наплативо. Остварени укупни приходи у 2012. години износе готово 1,8 милијарду евра, што је нешто више од 261 евра по осигуранику. Да су у 2012. години остварени приходи и по основу ненаплаћених доприноса и трансфера од буџета, средства по становнику би износила 363,40 евра, што би било 39 посто више у односу на остварени износ.

Управни одбор РФЗО-а прихватио је предлог стратегије развоја здравственог осигурања Србије. Стратегија има за циљ да укаже и објасни садржину и динамику промена које треба да буду спроведене у предстојећем периоду од десетак година. Промене ће обухватити разне аспекте у погледу односа с грађанима-осигураницима, нормативне, организационе, технолошке, менаџерске... као и широки спектар антикорупцијских мера. Стратегија је објављена на сајту РФЗО-а, а сви заинтересовани могу на њу дати своје примедбе.

Ј. Барбузан

И држава дужник

Пренос новца из буџета за здравствену заштиту заштићених категорија становника (посебних категорија деце, трудница, избеглица, интерно расељених лица...) годинима је недовољан и не покрива њихову здравствену заштиту. Тако је у претходној години из буџета уместо потребних око 13 милијарди динара за здравствено осигурање тих лица, Фонду уплаћено свега 600 милиона.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/382541/Dinkic-Postovati-Zakon-o-ogranicenju-rokova-placanja>

Динкић: Поштовати Закон о ограничењу рокова плаћања

С.В, Бета

Млађан Динкић, министар финансија и привреде, изјавио је данас да је дао налог да се обуставе сва плаћања из буџета према корисницима који се нису регистровани ради праћења да ли се придржавају обавеза из Закона о ограничењу рокова плаћања.

Он је на округлом столу о користима система финансијске контроле у организацији Државне ревизорске институције подсетио да је тај закон ступио на снагу 31. марта и да ове недеље истиче рок за плаћање од 45 дана, у којем држава треба да плаћа обавезе према приватном сектору.

- Евидентирање свих директних и индиректних буџетских корисника у систем је услов да бисмо могли да пратимо спровођење закона. Један део буџетских корисника није се пријавио у систем, иако је добио опомену од Трезора. Зато сам дао налог да се онима који нису регистровани обуставе сва плаћања и неће добити ни динара док се не региструју - казао је Динкић.

Велимир Илић, министар грађевинарства и урбанизма, рекао је да то министарство не дугује "ни један једини динар ниједној путарској фирми, нити грађевинском предузећу".

- Све обавезе смо исплатили, само нама дугују и у претплати смо још око 20 милиона евра и то су аванси који су подигнути, а још нису реализовани - казао је он.

Илић је нагласио да су дуговање према путарима велика и да се процењује да износе око девет милијарди динара и да су због тога скоро све путарске фирме у блокадама и стечајевима.

Он је додао да Развојни фонд Војводине путарима дугује око милијарду динара, град Београд око две милијарде динара, а локална управа око 1,9 милијарди динара.

До краја године измене Закона о раду и Закон о штрајку

Аутор Радник.рс

"Уштеде у буџету преко сектора за социјалну политику нису могуће, јер се све категорије грађана из те области налазе на доњој граници издржљивости", истакао је Кркобабић

Потпредседник Владе Србије и министар рада, запошљавања и социјалне политике Јован Кркобабић најавио је данас у разговору са мисијом Међународног монетарног фонда (ММФ) да ће до краја године бити усвојене измене Закона о раду, а пре тога и Закон о штрајку.

На састанку је оцењено да се и Србија суочава с изазовима других економија света - од незапослености до растућих обавеза у решавању социјалних проблема и давања и да је неопходно да се све обавезе према држави на време и без изузетка измирују, саопштио је **Кркобабићев кабинет**.

"Уштеде у буџету преко сектора за социјалну политику нису могуће, јер се све категорије грађана из те области налазе на доњој граници издржљивости", истакао је Кркобабић. Он је у разговору са делегацијом ММФ, коју предводи Зузана Мургасова, додао да "многи математички модели уштеде, махом креирају стварност која је далеко од реалног живота".

Разговори са представцима ММФ биће настављени, како је саопштено, на нивоу експертских тимова. Делегација ММФ почела је 8. маја разговоре с представницима Србије о текућим економским и монетарним кретањима у оквиру консултација које су статутарна обавеза свих држава чланица те финансијске институције. Планирано је да мисија ММФ у Србији борави до 21. маја.